

ת"פ 41217/12/14 - מדינת ישראל נגד א.ע.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 41217-12-14 מדינת ישראל נ' ע. (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט איתן קורנהאוזר
מדינת ישראל

נגד
א.ע. (עציר)

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע בשני כתבי אישום מתוקנים, בעבירות תקיפת קטין על ידי אחראי, תקיפת בת זוג וכן איומים.

בהתאם לכתב האישום המתוקן בתיק העיקרי, ביום 13.12.14, איים הנאשם על אשתו (להלן: "המתלוננת"), וכן על בנותיו הקטינות בכך שאמר שייהרגן. בנוסף, דחף הנאשם את בנותיו הקטינות.

בהתאם לכתב האישום המתוקן בת.פ. 9162-02-15, ביום 9.9.13, תקף הנאשם את המתלוננת במכות אגרופ לראשה, משך בשערה והפילה ארצה. בהמשך, חבט את ראשה וידה על הארץ. בנוסף, איים על המתלוננת שיהרוג אותה אם תפנה אליו או תעיר לו. בהתאם לעובדות כתב האישום, לנאשמת נגרם שפשוף במרפק ידה, ואולם הצדדים הסכימו על תיקון הוראת החיקוק כך שמדובר בתקיפה אשר לא גרמה לחבלה.

אישום נוסף בכתב אישום זה, ייחס לנאשם את תקיפת המתלוננת כחמישה חודשים עובר לאירוע שלעיל, בכך שחנק אותה.

2. הנאשם כפר תחילה במיוחס לו בכתב האישום העיקרי, ובמועד אשר נקבע לשמיעת הוכחות - החליט להודות במיוחס לו בטרם שמיעת עדים.

המאשימה פירטה את הערכים החברתיים אשר נפגעו מביצוע העבירות, ביקשה לקבוע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר לגבי התיק העיקרי, ואילו לגבי תיק הצירוף - מתחם הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בגין האישום הראשון, ומתחם הנע בין מספר חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר בגין האישום השני.

בהתחשב בנסיבותיו של הנאשם, עתרה המאשימה להטיל מאסר ברף הנמוך של כל אחד מהמתחמים.

ב"כ הנאשם ציינה את קשיי הקליטה שחוזה הנאשם לאחר שעלה ארצה מאתיופיה, את העובדה שהנאשם חולה איידס, העדר כל עבר פלילי, וכן הליך גירושין בו מצויים בני הזוג. לפיכך, עתרה להסתפק בתקופת מעצרו.

מתחם הענישה

3. אדם הפוגע בגופו של אחר או מאיים על אותו אחר, פוגע בזכות הפרט לבטחון אישי. פגיעה זו מקבלת משנה תוקף כאשר העבירה מבוצעת בתוך המשפחה, כנגד בת זוג או ילדה האמורה לחוש בטחון בקשר עם אביה. בנסיבות כתב האישום העיקרי, איים הנאשם מילולית על אישתו ועל בנותיו. בנוסף, דחף את הבנות. מדובר בנסיבות המצויות ברף נמוך של ביצוע העבירות בהן הורשע בכתב אישום זה.

לאחר ששקלתי את האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה לגבי התיק העיקרי נע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד מאסר למשך שמונה חודשים.

בנסיבות התיק שצורף, מדובר באלימות ברף גבוה יותר. באישום הראשון מדובר באלימות מתמשכת כלפי ראשה של המתלוננת וכן איומים. לצד זאת, יש לתת משקל לעובדה שהנאשם הורשע בעבירת תקיפת סתם כנגד בת זוג, ומכאן יש לתת משקל לעוצמת התקיפה.

כך לגבי האישום השני, כאשר לא נגרמה למתלוננת חבלה, ולצד זאת מדובר באלימות מסוכנת.

לאחר ששקלתי את האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה לגבי האישום הראשון בתיק המצורף, נע בין מאסר שירוצה בעבודות שירות ועד מאסר בפועל למשך עשרה חודשים.

לגבי האישום השני, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין מאסר קצר בעבודות שירות ועד מאסר בפועל למשך שמונה חודשים.

העונש המתאים

4. הנאשם נעדר כל עבר פלילי, וקיבל אחריות על מעשיו בטרם נשמעו עדי התביעה. יש לזקוף לזכותו עובדה זו, במיוחד נוכח עדות התביעה אשר אמורות היו להעיד בבית המשפט. בנוסף, יש להתחשב במצבו הבריאותי של הנאשם, במעצר הממושך בו שהה, וכן אתחשב בעובדה שמדובר במאסרו הראשון. אין ספק כי מאסר זה יהווה גורם מחדד גבולות מותר ואסור כלפי הנאשם.

בנסיבות המקרה הנדון, אני מוצא כי יש להטיל על הנאשם עונש אחד אשר יקח בחשבון את כל האירועים בהם הורשע.

5. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך שישה חודשים וחמישה ימים, זאת החל מיום מעצרו 13.12.14. למען הסר ספק, הנאשם סיים לרצות את מלוא מאסרו.

ב. שישה חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים משחרורו עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. שלושה חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים משחרורו עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת איומים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ל' סיוון תשע"ה, 17 יוני 2015, במעמד הצדדים.